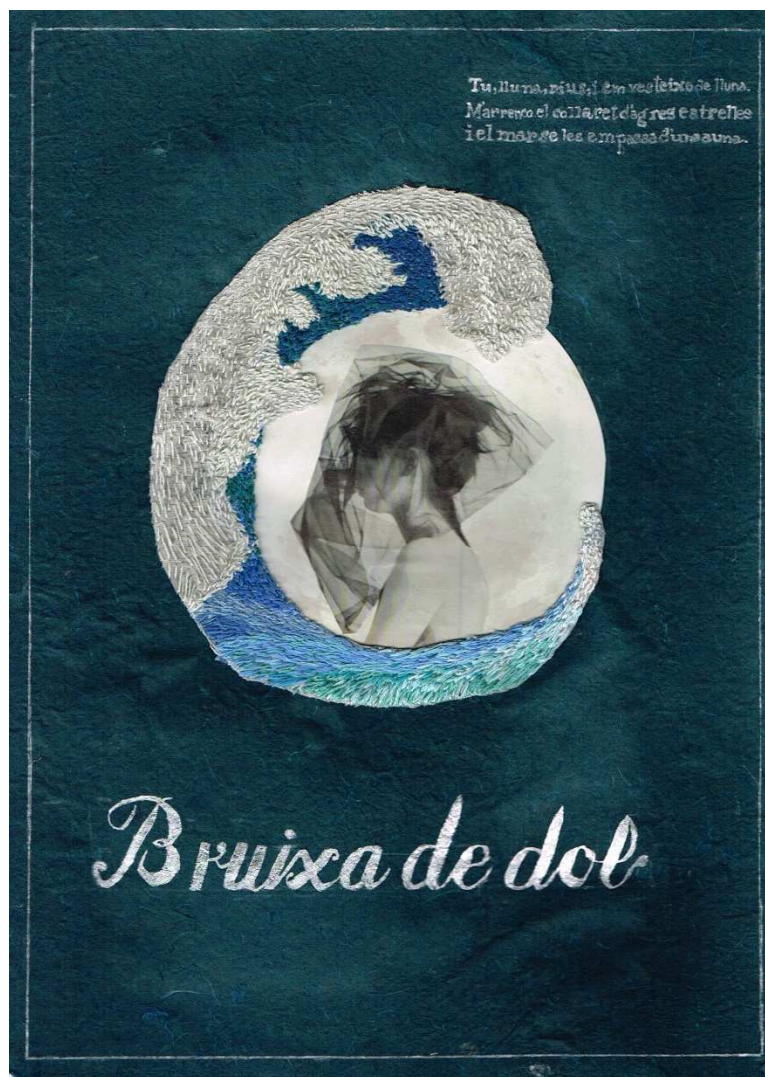

TREBALLS GUANYADORS CONCURS SANT JORDI 2023

Aitana Crespo Sánchez Primer premi d'il·lustració 2023

CFA CAN BATLLÓ

PRESENTACIÓ

Els jurats dels Concursos d'il·lustració i literari de Sant Jordi 2023 del CFA Can Batlló ha decidit atorgar els premis següents:

Concurs literari 20a edició

- Primer premi en poesia per la riquesa del llenguatge poètic, per l'originalitat de l'estructura i per les picades d'ullet literàries de poetes de referència a:
 - o *Assaig de càntic al duar* de Joan Constans Aubert, presentat amb el pseudònim Pau de Pau.
- Primer premi en prosa per tenir una estructura pròpia d'un atestat policial i pel gir narratiu del final que interpel·la el lector a llegir el relat des d'un altre punt de vista a:
 - o *L'accident*, de Josep Maria Cunill, presentat amb el pseudònim Saul.

Concurs d'il·lustració 9a edició

- Primer premi al treball Bruixa de dol d'Aitana Crespo Sánchez, amb el pseudònim Miranda.
- Accèssit al treball Mi mundo d'Alabama Álvarez Valenzuela, presentat amb el pseudònim Mi mundo.

Els treballs d'il·lustració estan inspirats en fragments del poema *Bruixa de dol* que es reproduïxen a continuació.

Bruixa de dol

I

ZODIAC

Lligo els records i tanco la maleta:
que engoleixi aquest llast l'avenc marí.
Que els peixos cusin la boca d'un destí
amarinat en aigües de desfeta.

Fem joc de nou a l'estranya ruleta
i llancem daus inèdits al camí.
Lladres gasius, amb el foc per botí,
cremem el darrer full de la llibreta!

Cal que encertem, amb l'ai de la sageta,
L'arbre i el cor, la fulla i el verí
i ens fem penyora d'amor a la bestreta.

I, conjur del mal astre, a l'endeví,
apuntem cels, amb pinzell de poeta
on fan la trena el cranc i l'escorpi.

(...)

III

Aquest mirall em diu que sóc ben sola
i no hi fa res que el trenqui en mil bocins.
He enfilat el carrer trist que va a escola
i em marco, amb guix, entorn, els meus confins.

La lluna riu, dins la nau que s'endola.
I jo sembro amb pedretes els camins
que em duen cap a mi, nit meva endins.
Baixo al meu pou, amb bleix de corriola.

Tu, lluna, rius, i em vesteixo de lluna.
M'arrenco el collaret d'agres estrelles
i el mar se les empassa d'una a una.

I et prenc el cor segur amb què cabdelles
el teu destí, per fer, amb cartes velles,
un solitari nou sobre la duna.

ASSAIG DE CÀNTIC AL DUAR

-Quan ve el meu amor, amb ulls de pantera
tan negres sota les ales d'un corb,
i amb dures mans m'envolta la cintura,
la sang em bull i el cor se m'accelera.

-Quan ella em rep al llindar de la haima,
i ajup el cap, i es fon entre els meus braços,
se m'arrauleix, com si fos una daina
buscant abríc entre joncars i arços.

-Sobre el tapís, amb aromes de mirra,
sense permís, em va llevant els vels,
gasses subtils que m'oculten les sines,
finíssims tels que atien els anhels...

-La desfullo com si fos una rosa;
i ella em fereix amb esmolades dents.
Harmoniós gemec amb boca closa
quan li beso les cuixes... lentament!

-Amb salvatge fermesa unim els cossos.
Un boig plaer em traspassa la pell
que m'adoloreix fins al moll dels ossos.

-M'endinso en son cos com ho fa la proa
d'una canoa, en mar embravit.
L'estrenyo fort, com faria una boal

-Enjogassat, mossega com cadell!
Boja d'amor, com si em desfés a trossos,
em fonc com cera! Llanço el darrer esgüell!

-Després dormim, abraçats per la nit,
com dos conills en una calabroa
i amb la tenda closa als déus i esperits.

JOAN CONSTANS

L'accident

Camí de casa nostra, la meva dona i jo viatjàvem pel tercer carril del carrer Aragó amb el Peugeot i de forma sobtada, com per generació espontània, sorgeix un motorista ben a tocar del capó del cotxe, ¿caigut del cel per un ardit màgic? Vet aquí una aparició fantasmal.

Més tard, ja vaig comprendre que venia de la meva dreta i que havia girat cap a l'esquerra per agafar el lateral de la plaça Letamendi, però sense comptar amb el mínim espai entre la moto i el davant del cotxe. Aquest gir tan imprudent per impossible, no em donava temps per intentar cap mena de reacció. El xoc era inevitable.

Durant un primer segon fatídic, m'assalten pensaments instantanis, com ara la sensació d'una gran sorpresa: d'on surt aquest? D'impotència: no puc fer-hi res. Del consell patern de prudència: cal vigilar què fan els altres. De fatalitat: la col·lisió em malmetrà el cotxe. D'integritat física: segur que el motorista prendrà mal...

Em traspalsa el soroll metàl·lic de la topada. M'esgarrija veure la caiguda recargolada del motorista. L'embranchida de la seva moto arrossegant-se pel terra. El noi que hi ha quedat estirat ben llarg i que ja no se'n mourà. La moto atrapada sota un camió aparcats en el segon carril.

Baixo del cotxe i la primera cosa que faig és apropar-me al motorista. Un xicot d'uns quaranta anys, més aviat gras. Li pregunto què li fa mal, i em diu que la cuixa del costat esquerra. Es compren, hi deu haver rebut un cop fort.

Tot seguit em demana perdó en forma de disculpa per haver-li fallat el fre de mà. De primer crec que es tracta d'una excusa: resulta menys compromès donar les culpes a un artefacte mecànic que assumir una mala decisió. Més tard, però, accepto una interpretació indulgent: al fallar-li el fre, no ha pogut evitar a darrera hora una maniobra equivocada.

Llavors penso en com deu haver quedat el Peugeot. Creia que la destrossa encara hauria estat més gran: el capot una mica entregirat, la fregadissa en el parafang i la reixa de davant del radiador trencada. La recullo del terra i cap al portaequipatge.

Els nervis se m'apoderen, tinc un moment de feblesa i em recolzo abatut en un fanal. Enfadat per la desgràcia, en tenia alguna culpa? Intento, però, asserenar-me. Ploro sense llàgrimes alhora que, torçant el braç amb un gest violent de ràbia, provo d'alliberar-me de les lamentacions. I amb això que ens arriba

l'agradable sorpresa del gest humanitari. D'un bar del davant en surt un cambrer amb dues ampolletes de suc de pinya que ens les ofereix, ben fresques. S'accepten amb agraïment.

Tot just s'han presentat uns quant guàrdies urbans per fer la seva feina: un d'ells recull dades per omplir el comunicat de l'accident, l'altre fa les fotografies reveladores del sinistre, un tercer ens pregunta als implicats com s'ha produït tot plegat, per tal d'esbrinar el tipus d'infracció i depurar responsabilitats...

Al voltants del lloc de l'accident, la gent s'acumula embadocada. Un ciclista pretén passar pel carril bici, o sigui el primer, i el guàrdia li pregunta: «no veus com n'està d'ocupat?». I és que allà hi ha el pobre motorista estirat de panxa enlaire.

La força dels braços de tres homes no poden rescatar la moto, empresonada sota un camió. La moto que avui s'ha entestat a passar per llocs indeguts.

Arriba l'ambulància amb el xofer i dos sanitaris que, després de posar amb precaució el motorista en una llitera, se l'emporten a l'hospital. Abans m'hi he acostat per donar-li ànims.

M'acomio d'una guàrdia municipal, després d'haver-li preguntat com funcionava l'Ajuntament de la Colau, ja que tinc un fill que hi treballa.

Pugem al cotxe, el poso en marxa i ens porta fins el garatge...

Aquest relat s'ha acabat. Penso que ha quedat prou versemblant, encara que mai no podrà adaptar-se a la mera realitat, si més no perquè l'ha explicat algú que no és precisament el conductor del cotxe.

És el moment de parlar-vos d'un altre home delerós d'escriure, que es troba faltat d'inspiració i que el destí involucra en una situació poc airosa.

Un home que, abans de convertir-se en un personatge testimoni, pensa posar-se en el lloc del conductor del cotxe. I malgrat restar passiu, gairebé inconscient durant l'espera de l'ambulància, comença a entreteixir conjectures arran d'allò que succeeix a l'entorn. Encara que sigui aprofitant-se d'una singular estratègia narrativa i convertint-se en impostor de la circumstància i de les paraules. Què hi farem, era l'única manera de poder contar la història. I en sentia tanta necessitat!..., així són a vegades les exigències literàries!

I ara, per si fes falta, acabo de identificar-me dient que soc aquell xicot d'uns quaranta anys, més aviat gras... Ah!, la cuixa?, molt bé, gràcies.

Josep Maria Conill

Accèsit *Mi mundo* d'Alabama Álvarez Valenzuela